

Arrest

nr. 346 148 van 4 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VOS
August Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VOS die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 4 maart 2025 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 27 augustus 2025.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 26 september 2025 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten, tot de Bakongo-etnie te behoren en Born Again-christen te zijn. U bent geboren op (...) 2007 in Luanda. U woonde in de wijk Hoji-Ya-Henda in Luanda. U ging naar school tot het vijfde secundair. Toen u twaalf jaar oud was overleed uw vader, N. B. d. S.. Uw moeder T. K. K.

was actief bij de *Movimento Revolucionario Angolana (MRA)*. Ze trok vaak op met haar vriendin A. M. D. S. en ging samen met haar naar betogingen. Ze vroegen u ook vaak mee, maar u wilde focussen op uw studies en toonde geen interesse in de politieke activiteiten van uw moeder. Ergens in het midden van 2024 hoorde u 's nachts lawaai in uw huis. U ging naar beneden om te kijken wat er aan de hand was en u zag daar drie mannen in politie-uniform staan die uw moeder aan het ondervragen waren. Gezien uw moeder maar niet antwoordde, begonnen ze zaken in uw huis kapot te slaan. Omdat uw moeder bleef zwijgen, stelden de politieagenten dat ze u en uw moeder zouden verkrachten als ze niet zou antwoorden. Toen ze uw kleren begonnen uit te doen, sprong uw moeder voor u. Ze begonnen uw moeder met een ijzeren staaf te slaan. Uw moeder bewoog niet meer. Een van de agenten liep weg. De andere twee namen het lichaam van uw moeder en legden het in hun auto. U moest mee met hen in de auto. Toen ze stopten in een benzinstation en ruzie maakten onderling, zag u een gelegenheid om weg te lopen. U bent naar het huis van L. P. gegaan, een goede vriend van uw moeder. U bleef enkele dagen bij hen en bleef vervolgens korte periodes bij vrienden en familie. Op een dag kwam L. naar u en vroeg hij u of u het telefoonnummer had van uw oom D. L. die in België verblijft. U stelde van wel. Vervolgens regelde L. uw reis van Angola naar België. Op 23 februari 2025 reisde u van Angola naar België. Op 4 maart 2025 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ).

Ter ondersteuning van uw VIB legde u uw Angolese identiteitskaart en uw geboorteakte voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Angola, omdat u vreest verkracht en vermoord te worden door de politie van Angola, in navolging van uw moeder.

Het CGVS hecht echter geen enkel geloof aan uw asielrelaas omwille van onderstaande redenen:

1. U weet niet wanneer uw moeder overleed.

=> Wanneer u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS wordt gevraagd wanneer in 2024 uw moeder is overleden, antwoordt u dat u het niet zo goed weet omdat het al een jaar geleden is. Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS bijvragen stelt, geeft u aan dat u een vermoeden heeft dat het in juni was (notities persoonlijke onderhoud, hierna NPO, p. 8). Nochtans kan er wel degelijk verwacht worden dat u zou weten op welke dag de politie uw huis is binnengedrongen en uw moeder heeft vermoord, waarna uw hele leven veranderde en u besloot het land te verlaten. Het feit dat u dit niet weet, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook bij voorbaat.

2. U weet niet waarom uw moeder werd geïdendeerd – noch deed u hier onderzoek naar.

=> Wanneer u door de dossierbehandelaar wordt gevraagd waarom uw moeder werd geïdendeerd door de politie, antwoordt u dat u dit niet weet en stelt u dat u stomverbaasd was dat ze zich daar bevonden (NPO, p. 12).

=> Gevraagd of u poogde om te achterhalen waarom de politie achter uw moeder aan zat, antwoordt u dat u niet zoveel tijd had om dit te achterhalen (NPO, p. 13). Nochtans verbleef u na de beweerde dood van uw moeder nog acht maanden in Angola, waardoor u dus wel degelijk nog tijd had om hier meer over te weten te komen.

=> Gevraagd of oom L. – een dichte vriend van uw moeder die u hielp na het overlijden van uw moeder – geen vermoedens had over de redenen waarom uw moeder geïdendeerd werd, antwoordt u het echt niet te weten (NPO, p. 13).

=> U probeerde niet om in contact te komen met tante A. na het overlijden van uw moeder, hoewel dit een dichte vriendin van uw moeder was en ze samen met uw moeder aan activisme deed tegen de Angolese overheid (NPO, p. 15).

=> Uw totale onwetendheid over de redenen waarom uw moeder werd geïdendeerd én uw totaal gebrek aan interesse hierin zijn onverenigbaar met uw beweerd asielrelaas. Immers kan er wel degelijk verwacht worden dat u op zijn minst enig onderzoek zou gedaan hebben naar de redenen waarom uw moeder werd vermoord door de Angolese autoriteiten, temeer nu u beweert ook vervolging te vrezen door de Angolese autoriteiten.

=> Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook nog verder.

3. U weet niets over uw moeder haar activisme.

=> U weet niet wat uw moeder deed als activiste, wanneer ze hiermee was begonnen of waarom ze het deed (NPO, p. 9).

=> U beweert dat uw moeder bij de MRA zat, maar heeft geen idee wat deze beweging wil bereiken (NPO, p. 9).

9). => U weet niet wat uw moeder haar functie was bij de MRA (NPO, p. 12).

=> U heeft geen idee wat voor zaken uw moeder samen met tante A. – uw moeder haar mede-activiste – deed (NPO, p. 14).

=> U beweert dat uw moeder altijd commentaar gaf over de MRA, maar u blijkt niet in staat om hier iets concreets over te vertellen (NPO, p. 15).

=> U weet niet waarvoor uw moeder ging betogen, hoewel ze u uitnodigde om naar deze betogingen te gaan (NPO, p. 15).

=> U heeft geen idee waarom tante A., de mede-activist van uw moeder, werd gearresteerd (NPO, p. 15).

=> De dossierbehandelaar wijst u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS op het feit dat u helemaal niets weet over de activiteiten van uw moeder, hoewel u meent dat dit de oorsprong is van uw problemen (zie verklaring DVZ, vraag 33), waarop u stelt dat u nooit geïnteresseerd was in het werk dat ze deed (NPO, p. 16). Dit is echter geen afdoende verklaring voor uw totale onwetendheid over dit essentiële onderdeel van uw relaas.

4. Uw verklaringen blijken strijdig met algemene informatie waarover het CGVS beschikt.

=> U beweerde dat uw moeder tot twee weken voor haar dood met haar vriendin A. M. D. S. optrok en dat ze samen naar betogingen gingen (NPO, pp. 12-13).

=> Uit informatie blijkt dat deze A. M. D. S. eigenlijk gearresteerd was en vanaf december 2023 opgesloten was (zie administratief dossier). Tijdens het persoonlijk onderhoud wordt u hier op gewezen. De dossierbehandelaar wenst te weten hoe dit mogelijk is, waarop u stelt het niet te weten (NPO, p. 15). Het mag echter duidelijk zijn dat er dus geen enkel geloof dient gehecht te worden aan uw verklaringen hieromtrent, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas nóg verder ondermijnt.

De documenten die u heeft neergelegd – uw geboorteakte en uw identiteitskaart – tonen louter uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke niet in twijfel wordt getrokken. Deze kunnen echter de geloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 29 augustus 2025. U maakte geen opmerkingen over op de notities, waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud ervan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 § 2, 48/4, 48/5 en 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Doorheen haar verzoekschrift verwijst ze naar algemene landeninformatie, rechtspraak van de Raad van State (hierna: de RvS) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende relevante inventaris:

“(…)

2. Amnesty International dd. 16.08.2022, Angola: *Unlawful killings, arbitrary arrests and hunger set election tone*

3. Human Rights Watch dd. 16.05.2023, Angola: *No Letup in Crackdown on Cabinda Activists*

4. The Guardian dd. 16.09.2024, *Amnesty calls for release of peaceful protesters in Angola*

5. Human Rights Watch, Angola – *Events of 2023*

(…)”.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit

alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekster betoogt dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en op het CGVS de procedure volbracht heeft zonder advocaat. Zij benadrukt dat zij op heden geen enkele vorm van psychologische of andere begeleiding ontvangen heeft voor de gebeurtenissen die in 2024 hebben plaatsgevonden en die mogelijks een traumatische impact hebben gehad op haar. Verzoekster betoogt dat zij bovendien nog slechts een puber was toen zij in Angola slachtoffer werd van de daden van vervolging die ertoe aanleiding gaven dat zij haar thuisland verliet, alsook was zij ten tijde van haar persoonlijk onderhoud nog maar juist achttien jaar geworden. Ze beklemtoont dat verweerder minstens haar vermogen om te voldoen aan de eisen die normaliter van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht, had moeten beoordelen.

Verzoekster brengt met haar ongestaafd betoog waarin ze haar jonge leeftijd benadrukt, geenszins valabele elementen bij die een ander licht op kunnen werpen op verweerders terechte bevindingen.

Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoekster ten tijde van haar persoonlijk onderhoud reeds meerderjarig was. Daarnaast stelt de Raad vast dat in casu geen stukken voorliggen ter staving van enige psychologische stoornis of trauma waarmee een invloed op haar verklaringen wordt aangetoond. Verzoekster verklaarde overigens gezond te zijn (Verklaring DVZ van 23 juli 2023, p. 11) en maakte in het kader van de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" geen gewag van elementen of omstandigheden die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van 23 juli 2025). Voorts blijkt uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster op het CGVS precies en uitgebreid kon antwoorden op de vragen zonder gewag te maken van trauma's en zonder bijkomende opmerkingen op het einde van haar onderhoud inzake de tolk of haar mentale toestand. Daarenboven verklaarde verzoekster bij aanvang van het persoonlijk onderhoud zich goed te voelen om verder te gaan, bevestigde ze zich goed te voelen wanneer dit haar gevraagd werd gedurende het persoonlijk onderhoud en verklaarde ze de vragen en de tolk goed begrepen te hebben, zij niets meer wou toevoegen en geen vragen meer te hebben (persoonlijk onderhoud van 27 augustus 2025, p. 5- 6, p. 13, p. 17). Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster niet in staat was om op adequate wijze haar vluchtmotieven uiteen te zetten en volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure.

Er kan niet vastgesteld worden dat verzoekster in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van haar beschermingsprocedure.

Waar verzoekster betoogt dat zij bij de DVZ en op het CGVS niet werd bijgestaan door een advocaat, wijst de Raad er in de eerste plaats op dat verzoekster met de oproeping tot het persoonlijk onderhoud van 4

augustus 2025 gewezen werd op de mogelijkheid om zich te laten bijstaan door een advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS doch kan niet blijken dat zij zelf hiertoe de nodige stappen ondernomen heeft hetgeen zij niet verweerder kan verwijten.

De Raad bemerkt verder dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont ook niet aan dat de afwezigheid van een raadsman of vertrouwenspersoon op het CGVS of bij de DVZ met zich meebrengt dat haar verklaringen als onbestaande moeten worden beschouwd. Er is de Raad evenmin een wettelijke bepaling in die zin bekend. Hoe dan ook toont verzoekster niet in concreto aan op welke wijze de bijstand van een advocaat of vertrouwenspersoon een weerslag zou hebben gehad op haar verklaringen bij de DVZ of op het CGVS, temeer gelet op bovenstaande vaststellingen inzake het verloop van haar persoonlijk onderhoud (supra) en zij ten overstaan van het CGVS, verklaarde dat dat haar gehoor bij de DVZ normaal verliep, zij de kans kreeg om kort uit te leggen waarom ze vertrokken is, zij de tolk en de vragen op het CGVS goed begreep, zij niets meer wenste toe te voegen en zij geen vragen meer had (persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 17).

2.3.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Angola zoals haar moeder, die politiek actief zou zijn geweest, verkracht en vermoord te zullen worden door de politie.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoekster met haar betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in haar verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Zij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.3.5.2. In de bestreden beslissing wordt er vooreerst op goede gronden gemotiveerd dat verzoekster niet weet wanneer haar moeder overleed:

“Wanneer u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS wordt gevraagd wanneer in 2024 uw moeder is overleden, antwoordt u dat u het niet zo goed weet omdat het al een jaar geleden is. Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS bijvragen stelt, geeft u aan dat u een vermoeden heeft dat het in juni was (notities persoonlijke onderhoud, hierna NPO, p. 8). Nochtans kan er wel degelijk verwacht worden dat u zou weten op welke dag de politie uw huis is binnengedrongen en uw moeder heeft vermoord, waarna uw hele leven veranderde en u besloot het land te verlaten. Het feit dat u dit niet weet, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook bij voorbaat.”

Verzoekster betoogt dat wanneer er rekening gehouden wordt met het feit dat zij geboren is op (...) 2007 en zij zelf veronderstelt dat het nog in juni was dat de feiten plaatsvonden, er dan gesproken kan worden over een slechts zeer beperkte onwetendheid, waarbij de feiten naar alle waarschijnlijkheid plaatsvonden in een van de laatste dagen van juni 2024 of in de eerste week van juli 2024. Ze stelt dat het haar verweten wordt ongeloofwaardig te zijn omdat zij niet de exacte datum kan geven, doch er dient te worden vastgesteld dat zij naar haar beste vermogen een inschatting heeft trachten te maken van wanneer de feiten plaatsvonden, ook wanneer zij aangeeft dat het gebeurde toen zij net zeventien jaar was geworden. Verzoekster benadrukt dat de datum van de feiten dan wel een kernelement van het haar vluchtrelaas mag zijn, doch het niet kan overtuigen dat zij ongeloofwaardig zou zijn, temeer omdat zij wel een vrij accurate inschatting kan maken van het ogenblik waarop zij en haar moeder werden aangevallen en haar moeder werd gedood.

Verzoekster kan met de volharding in haar verklaringen en benadrukking van haar jonge leeftijd, geenszins bovenstaande terechte bevindingen ontcrachten en haar gebrekkige kennis over de datum van overlijden van haar moeder verschonen. Immers wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming, ook wanneer deze jong is, redelijkerwijze verwacht kan worden dat die nauwkeurige verklaringen aflegt over kernelementen van zijn vrees, zeker wanneer dit een ingrijpende gebeurtenis betreft, in casu de datum van het overlijden van verzoeksters moeder en de start van haar problemen, dit te meer verzoekster verklaarde tot de vijfde graad naar school te zijn gegaan (Verklaring DVZ van 23 juli 2025, p. 6; persoonlijk onderhoud van 27 augustus 2025, p. 10).

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal met reden dat verzoekster niet weet waarom haar moeder geïdiseerd werd, noch zij hier onderzoek naar deed:

“Wanneer u door de dossierbehandelaar wordt gevraagd waarom uw moeder werd geïdiseerd door de politie, antwoordt u dat u dit niet weet en stelt u dat u stomverbaasd was dat ze zich daar bevonden (NPO, p. 12). Gevraagd of u poogde om te achterhalen waarom de politie achter uw moeder aan zat, antwoordt u dat u niet

zoveel tijd had om dit te achterhalen (NPO, p. 13). Nochtans verbleef u na de beweerde dood van uw moeder nog acht maanden in Angola, waardoor u dus wel degelijk nog tijd had om hier meer over te weten te komen. Gevraagd of oom L. – een dichte vriend van uw moeder die u hielp na het overlijden van uw moeder geen vermoedens had over de redenen waarom uw moeder gevisieerd werd, antwoordt u het echt niet te weten (NPO, p. 13). U probeerde niet om in contact te komen met tante A. na het overlijden van uw moeder, hoewel dit een dichte vriendin van uw moeder was en ze samen met uw moeder aan activisme deed tegen de Angolese overheid (NPO, p. 15). Uw totale onwetendheid over de redenen waarom uw moeder werd gevisieerd én uw totaal gebrek aan interesse hierin zijn onverenigbaar met uw beweerd asielrelaas. Immers kan er wel degelijk verwacht worden dat u op zijn minst enig onderzoek zou gedaan hebben naar de redenen waarom uw moeder werd vermoord door de Angolese autoriteiten, temeer nu u beweert ook vervolging te vrezen door de Angolese autoriteiten. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook nog verder.”

Verzoekster brengt geen concrete argumenten bij die afbreuk kunnen doen aan terechte bevindingen. Met betrekking tot het betoog inzake haar leeftijd en (kwetsbaar) profiel kan het volstaan te verwijzen naar onderstaande vaststellingen in dit verband.

Voorts wordt er in de bestreden beslissing op terechte wijze opgemerkt dat verzoekster niets weet over het activisme van haar moeder:

“U weet niet wat uw moeder deed als activiste, wanneer ze hiermee was begonnen of waarom ze het deed (NPO, p. 9). U beweert dat uw moeder bij de MRA zat, maar heeft geen idee wat deze beweging wil bereiken (NPO, p. 9). U weet niet wat uw moeder haar functie was bij de MRA (NPO, p. 12). U heeft geen idee wat voor zaken uw moeder samen met tante A. – uw moeder haar mede-activiste deed (NPO, p. 14). U beweert dat uw moeder altijd commentaar gaf over de MRA, maar u blijkt niet in staat om hier iets concreets over te vertellen (NPO, p. 15). U weet niet waarvoor uw moeder ging betogen, hoewel ze u uitnodigde om naar deze betogingen te gaan (NPO, p. 15). U heeft geen idee waarom tante A., de mede-activist van uw moeder, werd gearresteerd (NPO, p. 15). De dossierbehandelaar wijst u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS op het feit dat u helemaal niets weet over de activiteiten van uw moeder, hoewel u meent dat dit de oorsprong is van uw problemen (zie verklaring DVZ, vraag 33), waarop u stelt dat u nooit geïnteresseerd was in het werk dat ze deed (NPO, p. 16). Dit is echter geen afdoende verklaring voor uw totale onwetendheid over dit essentiële onderdeel van uw relaas.”

Verzoekster repliceert dat verweerder achterwege laat voldoende acht te slaan op de mate waarin zij, die tijdens het activisme van haar moeder zeventien jaar of jonger was, slechts beperkt op de hoogte was van deze activiteiten. Verzoekster stelt dat zij zelf telkens heeft aangegeven dat zij, ondanks dat het feit dat haar moeder als activiste actief was, zich wilde focussen op haar studies en dat ze zich om die reden ook niet verder inliet met de MRA en het activisme van haar moeder. Verzoekster betoogt dat bovendien, uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat zij wel degelijk een inzicht kon bieden in de activiteiten van haar moeder bij de MRA in die mate wat van haar verwacht kan worden als meisje van zeventien à achttien jaar. Verzoekster meent dat zo uit haar verklaringen naar voor komt dat zij zelf weet wat de betekenis is van de afkorting. Ze vervolgt dat zij daarnaast ook zelf telkens aangeeft dat ze met haar moeder in Angola samenwoonde en dat die haar probeerde te overtuigen ook activiste te worden en haar te betrekken bij de MRA, maar dat ze zelf hier niet in geïnteresseerd was en dat ze zich vooral wenste te focussen op haar studie. Verzoekster werpt op dat wanneer er dieper wordt ingegaan op het activisme van haar moeder ze geen concrete voorbeelden kan geven van zaken die haar moeder deed, maar ze wel doorheen haar verklaringen een inzicht kan bieden in de activiteiten die zij haar moeder heeft zien doen: zo verklaarde ze dat haar moeder naar betogingen ging, ze thuis met haar sprak en met andere over de politiek, ze naar vergaderingen ging en ze live-video's bij haar thuis maakte, onder meer samen met A. D. S. M.. Verzoekster betoogt verder dat zij ook wenst te benadrukken dat haar moeders activisme zich niet alleen liet uiten in het feit dat zij deelnam aan betogingen, maar dat zij haar activisme ook inzette in haar werk als verpleegster, zo kwamen er zeer regelmatig mensen bij hen langs in het huis, hetgeen tevens verklaart waarom zij niet eenduidig kan aanduiden wie de mensen waren met wie haar moeder zich in het activisme en bij de MRA inliet. Ze vervolgt dat het soms mensen waren die slechts kwamen voor een injectie of om verzorgd te worden, soms praatte haar moeder dan ook met hen over de politiek. Verzoekster meent dat het inzicht dat zij biedt in de activiteiten en het activisme van haar moeder, hoewel beperkt, waarheidsgetrouw is en dat zij in dit opzicht naar haar beste vermogen verklaringen heeft afgelegd over hoe zij het activisme van haar moeder heeft gezien en heeft ervaren. Ze betoogt dat verweerder verklaringen van haar verwacht over het activisme van haar moeder in een danige mate van detail dat dit redelijkerwijze niet van haar kan worden verwacht. Verzoekster meent dat haar onwetendheid, in het licht van haar jonge leeftijd, dit niet zodanig een daadkrachtig argument is dat toelaat te besluiten tot haar ongeloofwaardigheid. Ze vervolgt dat verweerder haar daarnaast verwijt dat zij niet weet waarom de agenten zich in hun huis bevonden, alsook dat zij naderhand geen verder onderzoek heeft gedaan om dit te achterhalen. Verzoekster betoogt dat aan haar verweten wordt dat zij niet zou kunnen aanwijzen wat de reden is waarom precies haar moeder in het vizier genomen werd door de agenten, wat uiteindelijk leidde tot haar dood. Verzoekster meent dat hoewel dit waar is en zij niet precies kan aanwijzen waarom de agenten zich bij haar moeder in het huis bevonden voor een andere reden dan het feit dat zij een activiste was bij de MRA, verweerder achterwege laat haar vluchtrelaas

zorgvuldig te onderzoeken door geen acht te slaan op essentiële objectieve landeninformatie met betrekking tot de doorgedreven repressie van activisten en mensenrechtenverdedigers door de Angolese autoriteiten. Ze verwijst hierbij naar algemene landeninformatie. Verzoekster vervolgt dat het mogelijk is, doch benadrukt wordt dat het hier slechts gaat om een veronderstelling, dat haar moeder in het vizier werd genomen omdat zij aanwezig was bij meerdere van de betogingen die door de MRA werden georganiseerd tegen de Angolese autoriteiten onder leiding van de regerende MPLA. Ze stelt dat zij daarbij ook nogmaals de nadruk wenst te leggen op het feit dat de politieke activiteiten van haar moeder, zowel op straat, bij haar thuis als via sociale media, haar een zekere zichtbaarheid gaven, wat mogelijks verklaart waarom zij door de agenten werd opgezocht waarna de situatie escaleerde en zij kwam te overlijden.

Verzoekster kan met de volharding in haar verklaringen, de verwijzing naar algemene landeninformatie en de benadrukking van haar jonge leeftijd geenszins haar gebrekkige kennis en desinteresse over het activisme van haar moeder verschonen noch brengt ze hiermee overtuigende elementen bij die bovenstaande correcte weigeringsmotieven kunnen doen ombuigen.

Immers benadrukt de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming, ook wanneer deze jong is, redelijkerwijze verwacht kan worden dat die nauwkeurige verklaringen kan afleggen over kernelementen van haar vrees of dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de problemen en de oorsprong en reden ervan. In casu kan niet blijken dat verzoekster de nodige actieve houding heeft aangenomen en de nodige interesse heeft getoond teneinde de nodige duiding te kunnen verschaffen hieromtrent hoewel zij thans meerderjarig is en verklaarde in België samen te wonen met de broer van haar moeder (persoonlijk onderhoud van 27 augustus 2025, p. 9), hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsvrees.

Tot slot motiveert de commissaris-generaal op pertinente wijze dat verzoeksters verklaringen strijdig blijken met de algemene beschikbare informatie:

“U beweerde dat uw moeder tot twee weken voor haar dood met haar vriendin A. M. D. S. optrok en dat ze samen naar betogingen gingen (NPO, pp. 12-13). Uit informatie blijkt dat deze A. M. D. S. eigenlijk gearresteerd was en vanaf december 2023 opgesloten was (zie administratief dossier). Tijdens het persoonlijk onderhoud wordt u hier op gewezen. De dossierbehandelaar wenst te weten hoe dit mogelijk is, waarop u stelt het niet te weten (NPO, p. 15). Het mag echter duidelijk zijn dat er dus geen enkel geloof dient gehecht te worden aan uw verklaringen hieromtrent, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas nóg verder ondermijnt.”

Verzoekster betoogt dat A. D. S. M., door verweerder verkeerdelijk benoemd wordt als A. M. D. S., een Angolese influencer is die sinds december 2023 opgesloten werd door de Angolese autoriteiten. Verzoekster betoogt dat verweerder dan ook stelt dat haar verklaringen op dit punt inconsistent zijn, hetgeen haar geloofwaardigheid zou ondergraven. Ze stelt dat haar verklaringen hieromtrent geenszins eenduidig zijn, maar het niet ernstig is dat verweerder meent dat zij zodanige verklaringen zou hebben afgelegd die zouden inhouden dat haar moeder bij de laatste betoging, zo'n twee dagen voor haar dood, door A. D. S. M. zou zijn vergezeld bij haar thuis. Verzoekster betoogt dat een ernstig en gedegen onderzoek van haar verklaringen ervan weerhoudt vast te stellen dat zij verklaringen zou hebben afgelegd die niet stroken met de objectieve landeninformatie waar verweerder naar verwijst. Verzoekster licht toe dat zij verklaarde dat A. D. S. M. na de eerste betoging waar haar moeder aan deelnam naar hun huis meekwam en dus niet de laatste betoging twee weken voor haar overlijden zoals verweerder abusievelijk beweert. Verder betoogt verzoekster dat ten tweede zij later uitdrukkelijk verklaarde dat A. na die eerste betoging, die voor december 2023 plaatsvond, het moment waarop A. D. S. M. werd aangehouden en opgesloten, niet meer naar hun huis kwam en dat haar moeder minder contact had met haar. Ze stelt dat zij nogmaals expliciet verklaarde dat 'tante A.' twee weken voor het overlijden van haar moeder niet bij hun thuis over de vloer kwam. Verzoekster besluit dat er dient te worden vastgesteld dat er geen sprake is van enige inconsistentie in haar verklaringen. Ze meent dat integendeel, haar verklaringen die inhouden dat haar moeder bij het begin van haar activisme contact had met A. D. S. M., geheel stroken met de beschikbare landeninformatie. Verzoekster merkt nog op dat kan worden verondersteld dat zij, indien haar verklaringen een leugenachtig karakter zouden hebben, zij meer moeite zou doen om A. D. S. M., over wie een veelheid aan informatie beschikbaar is op sociale media, via nieuwssites, sites van mensenrechtenorganisaties en via Youtube, te leren kennen en zo geloofwaardige verklaringen af te leggen. Verzoekster besluit dat zij echter expliciet aangeeft dat zij niet weet wat A. doet en dat zij enkel haar bijnaam kent. Ze benadrukt dat mocht zij er werkelijk op uit zijn een leugenachtig vluchtrelaas op te hangen, dan zou er van haar verwacht kunnen worden dat zij zich minstens op dit punt meer zou informeren.

Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoekster terdege opmerkt dat in de bestreden beslissing de achternaam van de 'tante' van verzoekster verkeerdelijk wordt benoemd, doch dit een materiële misslag betreft die geen afbreuk kan doen aan bovenstaande terechte bevindingen, daar uit de stukken in het administratief dossier wel degelijk blijkt dat er informatie werd bijgebracht over de persoon met de identiteitsgegevens zoals verklaard door verzoekster (zie administratief dossier, blauwe map).

Verder oordeelt de Raad dat verzoekster met haar post-factum nuancering en de bekritisering van bovenstaande weigeringsmotieven geenszins dienstige elementen bijbrengt die de correcte gevolgtrekkingen kunnen ontkrachten en haar inconsistente verklaringen kunnen verschonen. Immers kan verzoekster met

haar betoog waarbij ze haar eerdere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud tracht te ontcrachten geenszins overtuigen daar zij uitdrukkelijk verklaarde dat haar 'tante' nog bij hen over de vloer kwam tot de twee weken voor het overlijden van haar moeder in juni 2024 terwijl uit algemene landeninformatie blijkt dat haar 'tante' reeds in december 2023 werd opgesloten (persoonlijk onderhoud van 27 augustus 2025, p. 13).

Waar verzoekster nog haar gebrekkige verklaringen tracht te verschonen door te verwijzen naar haar jonge leeftijd bij vertrek en te betogen dat de gestelde daden van vervolging een traumatische impact hebben gehad op haar capaciteiten om haar vluchtrelaas te kunnen toelichten in de mate dat verweerder dit verwacht, kan ze allerminst overtuigen. Vooreerst herhaalt de Raad met verwijzing naar de vaststellingen onder 2.3.4. dat er in casu geen stukken voorliggen ter staving van enige psychologische stoornis of trauma waarmee een invloed op haar verklaringen wordt aangetoond (supra). Daarnaast stelt de Raad vast dat noch uit verzoeksters gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoekster, gelet op haar profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal was verzoekster achttien jaar en dus geen infans meer, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij in staat is nauwkeurige verklaringen af te leggen over de feiten die haar ertoe hebben gebracht haar land van herkomst te verlaten, ook al dateren die van enige tijd geleden. Uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoeksters persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in haar land van herkomst. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat haar zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Portugees. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoekster en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met haar leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in haar land van herkomst. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoekster, werden haar rechten gerespecteerd en kon zij voldoen aan haar verplichtingen.

2.3.5.3. De Raad meent dat de door verzoekster op het CGVS neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd. Het louter benadrukken van de neergelegde documenten werpt geen ander licht op de inhoudelijke en vormelijke beoordeling ervan.

2.3.5.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor een vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont met de verwijzing naar algemene landeninformatie en persartikels inzake onder meer politiegeweld en onderdrukking van activisten en mensenrechtenverdedigers evenwel niet aan dat er heden in Angola een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert. In hoofde van verzoekster kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen. De in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie heeft geen betrekking op een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.10. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU